

Dosarul nr. 2ra-33/21

Prima instanță: Judecătoria Râșcani mun. Chișinău (jud. N. Arabadji)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Elena Cobzac
Victor Boico
Nicolae Craiu

examinând recursurile declarate de Valentina Chetraru și de către Vadim Corobcean, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Liubovi Cebotari împotriva Raisei Corobcean și Valentinei Chetraru cu privire la determinarea modului de folosință în natură a terenului aferent imobilului și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 25 septembrie 2013, Liubovi Cebotari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Raisei Corobcean și Valentinei Chetraru cu privire la determinarea modului de folosință în natură a terenului aferent imobilului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, bunul imobil situat în mun. Chișinău, xxxxx, aparține cu drept de proprietate pe cote-părți, la trei coproprietari: Liubovi Cebotari, Raisa Corobcean și Valentina Chetraru.

A menționat că anterior, la 22 octombrie 1991 prin hotărârea Judecătoriei raionului Octombrie or. Chișinău, la cererea de chemare în judecată a Valentinei Chetraru și Raisei Corobcean împotriva lui Nicolae Cebotari, au fost determinate în natură cotele-părți ale coproprietarilor din terenul aferent situat în or. Chișinău str. xxxxx fără a fi stabilită modalitatea de folosință în natură a acestora.

A notat că în ultima perioadă relațiile dintre coproprietarii imobilului nominalizat s-au înrăutățit. Dânsa este permanent agresată de către pârâte, fiindu-i limitat accesul la bunurile sale de care are nevoie zi de zi și îngrădindu-i deplasarea prin curtea casei.

Reclamanta a specificat că acest fapt îi lezează dreptul de proprietate, fiind supusă zilnic la disconfortul creat, comportamentul batjocoritor și agresiv din partea pârâtelor.

Astfel, a concluzionat că nu poate beneficia optim și nu poate să se folosească calitativ de drepturile sale prevăzute de legislația în vigoare.

În opinia reclamantei unica soluție în vederea remedierii circumstanțelor create este determinarea, pe cale judecătorească, pentru fiecare coproprietar, a modului de folosință în natură a cotelor-părți din terenul aferent imobilului situat în mun. Chișinău, str. xxxxx.

În drept și-a întemeiat acțiunea în baza dispozițiilor art. 315 alin. (1)-(3), 316 alin. (1) și (2), 320 alin. (2), 321, 337 alin. (1) și (2), 345, 303 alin. (1) și (5), 310 alin. (1), 309, 313 din Codul civil, art. 166-167 din Codul de procedură civilă.

Liubovi Cebotari a solicitat determinarea modului de folosință în natură pentru fiecare dintre coproprietarii pe cote-părți a terenului aferent imobilului amplasat în mun. Chișinău, str. xxxxx, ce le aparțin și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 30 iulie 2014 a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău a fost respinsă acțiunea depusă de Liubovi Cebotari ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 6 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Liubovi Cebotari, reprezentată de Parascovia Pșeneac și s-a menținut hotărârea din 30 iulie 2014 a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău.

Prin decizia din 30 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Liubovi Cebotari, s-a casat decizia din 6 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin încheierea protocolară din 7 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea depusă de către avocatul Eugeniu Tetelea cu privire la înlocuirea în proces a Raisei Corobcean, decedată la xxxxx, cu succesorul în drepturi – fiul Vadim Corobcean.

Prin decizia din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Liubovi Cebotari, reprezentată de avocatul Parascovia Pșeneac, s-a casat hotărârea din 30 iulie 2014 a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre prin care a fost admisă acțiunea depusă de către Liubovi Cebotari. S-a determinat modul de folosință a terenului din str. xxxxx, mun. Chișinău cu nr. cadastral xxxxx între coproprietari, conform Raportului de expertiză tehnică nr. 335 din 4 octombrie 2018, întocmit de expertul judiciar în construcții A. Achimov, atribuind în folosință: Raisei Corobcean sectorul de teren marcat de pct. 12-13-14-15-151-21-22-12 cu suprafața de 105 m²; Valentinei Chetraru sectorul de teren marcat de pct. 15-16-17-18-19-20-21-211-151-15 și sectorul 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-1 cu suprafața de 144 m²; Liubovi Cebotari sectorul de teren marcat de pct. 3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-3 cu suprafața de 334 m².

Prin decizia din 9 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către Valentina Chetraru și Vadim Corobcean, s-a casat integral decizia din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și s-a remis cauza pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Prin decizia din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de apel declarată de către Liubovi Cebotari, reprezentată de avocatul Parascovia Pșeneac, s-a casat hotărârea din 30 iulie 2014 a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea depusă de Liubovi Cebotari. S-a determinat modul de folosință a terenului din str. xxxxx, mun. Chișinău cu nr. cadastral xxxxx, între coproprietari, conform Raportului de expertiză tehnice nr. 335 din 4 octombrie 2018, întocmit de expertul judiciar în construcții A. Achimov, atribuind în folosință: - Raisei Corobcean sectorul de teren marcat de pct. 12-13-14-15-151-21-22-12 cu suprafața de 105 m²; - Valentinei Chetraru sectorul de teren marcat de pct. 15-16-17-18-19-20-21-211-151-15 și sectorul 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-1 cu suprafață de 144 m²; - lui Liubovi Cebotari sectorul de teren marcat de pct. 3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-3 cu suprafața de 334 m².

La 2 septembrie 2020, Valentina Chetraru a declarat recurs împotriva deciziei din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs a invocat că consideră decizia instanței de apel ilegală și nefondată, ce încalcă legislația în vigoare și duce la deposedarea abuzivă și în mod deschis a 1/3 cotă-parte a lotului de teren.

A menționat că la materialele cauzei lipsește mandatul avocatului Sergiu Brînză, reprezentant al Liubovi Cebotari, care a semnat cererea de chemare în judecată din numele clienței, și respectiv, nu este clar de ce drepturi a dispus acesta când a depus acțiunea.

A notat că în instanța de apel a fost citată legal doar apelanta Liubovi Cebotari, iar celelalte părți nu au fost informate în general.

În drept și-a întemeiat cererea de recurs în baza prevederilor art. 432 alin.(3), lit. b) și alin.(4), art. 445 alin. (1), lit. d) și lit. f) din Codul de procedură civilă, art. 6, art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 1 din Protocolul 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

La data de 2 septembrie 2020, Vadim Corobcean, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, a declarat recurs împotriva deciziei din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea cererii de recurs a indicat că consideră decizia instanței de apel neîntemeiată și ilegală, fiind emisă cu încălcarea gravă a art. 6, art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și a art. 1 din Protocol 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

A afirmat că cauza a fost judecată în absența unui participant la proces, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

A notat că cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei.

A susținut că instanța de apel a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

A relatat că la examinarea prezentei cauze civile a fost comisă infracțiunea prevăzută de art. 312 Cod penal.

A adăugat că cererea de apel depusă de Liubovi Cebotari este tardivă, iar instanța de apel în mod abuziv a repus-o în termen contrar prevederilor legale naționale și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin referința depusă la data de 10 septembrie 2020, Liubovi Cebotari a solicitat ca recursurile declarate de Valentina Chetaru și de către Vadim Corobcean, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, să fie considerate inadmisibile.

Prin referința depusă la 7 octombrie 2020 Vadim Corobcean, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, a solicitat ca recursul declarat de Valentina Chetaru să fie considerat admisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 22 iulie 2020 (f.d.40, Vol. II), însă careva date, ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți, la actele cauzei lipsesc.

Prin urmare, recursurile din data de 2 septembrie 2020, se consideră declarate în termen.

Prin încheierea din 16 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate de Valentina Chetaru și de către Vadim Corobcean, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot au fost considerate admisibile.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând materialele dosarului în raport cu temeiurile cererilor de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile declarate de Valentina Chetaru și de către Vadim Corobcean, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Aici, Colegiul menționează că din conținutul art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, rezultă cu suficientă precizie că trimiterea la rejudecare doar o singură dată pentru erori ce nu pot fi corectate de către instanța de recurs se referă în

exclusivitate la retrimiterile repetate ale proceselor cauzate de erori anterior constatate de către instanța de recurs pe fondurile acțiunilor examinate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că netrimiterea cauzei spre rejudecare a doua oară a fost concepută de legiuitor ca o dispoziție dictată în favoarea părților, urmărindu-se scopul soluționării într-un termen rezonabil a cauzelor, însă, în speță, aplicarea acestei dispoziții este în defavoarea recurenților, producând daune mult mai mari decât trimiterea spre rejudecare.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurenților, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98).

Esența articolelor 432 și 442 alin. (1) Cod de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate, nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în fazele procesual anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În debut, se menționează că, înaintând prezenta acțiune Liubovi Cebotari a solicitat determinarea modului de folosință în natură a terenului aferent imobilului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prima instanță, fiind investită cu examinarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeiniciei acțiunii depuse de către Liubovi Cebotari, respingând-o integral.

După rejudecare, Curtea de Apel Chișinău, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Liubovi Cebotari, reprezentată de avocatul Parascovia Pșeneac, a concluzionat asupra temeiniciei acestuia, a casat hotărârea din 30 iulie 2014 a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău și a admis acțiunea. A determinat modul de folosință a terenului din str. xxxxx, mun. Chișinău cu nr. cadastral xxxxx, între coproprietari, conform Raportului de expertiză tehnică nr. 335 din 4 octombrie 2018, întocmit de expertul judiciar în construcții A. Achimov, atribuind în folosință: - Raisei Corobcean sectorul de teren marcat de pct. 12-13-14-15-151-21-22-12 cu suprafața de 105 m²; - Valentinei Chetragu sectorul de teren marcat de pct. 15-16-17-18-19-20-21-211-151-15 și sectorul 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-1 cu suprafață de 144 m²; - lui Liubovi Cebotari sectorul de teren marcat de pct. 3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-3 cu suprafața de 334 m².

Întru consolidarea soluției instanța de apel a reținut că prin hotărârea din 11 octombrie 1991 a Judecătoriei raionului Octombrie, or. Chișinău, a fost împărțit lotul

de teren al casei nr. xxxxx) or. Chișinău conform variantei stabilite în actul de expertiză nr. 35 din 19 august 1991. Astfel, lui Nicolae Cebotari i-a fost împărțit lotul de teren cu suprafața de 178 m², vopsit în culoare roșie, Valentinei Chetraru și Raisei Corobcean – terenul cu suprafața de 351 m² vopsit în culoare albastră, iar lotul de teren cu suprafața de 58 m², vopsit în culoare portocalie, a fost lăsat părților în folosință comună. Prin decizia din 20 noiembrie 1991 a Judecătoriei Supreme a RSSM a fost menținută hotărârea din 11 octombrie 1991 a Judecătoriei raionului Octombrie, or. Chișinău.

Totodată, s-a notat că hotărârea din 11 octombrie 1991 a Judecătoriei raionului Octombrie, or. Chișinău nu a fost înregistrată la Oficiul Cadastral Teritorial. Conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, eliberat la data de 24 decembrie 2008, Raisa Corobcean, Nicolae Cebotari și Valentina Chetraru dețin cu drept de proprietate câte 1/3 cotă-parte din terenul nr. cadastral xxxxx cu suprafața totală de 0,057 ha din mun. Chișinău, str. xxxxx, deținând titluri de autentificare a dreptului deținătorului de teren. Potrivit titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 26 februarie 2002, terenul din str. xxxxx i-a fost repartizat lui Nicolae Cebotari în baza deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 14/21 din 8 iunie 2001, în limitele hotarelor indicate în plan.

Instanța de apel a mai constatat că Liubovi Cebotari a devenit proprietara a 1/3 cotă-parte din terenul litigios la data de 12 septembrie 2012, ca rezultat al succedării averii soțului Nicolae Cebotari, iar Vadim Corobcean, după decesul mamei sale Raisa Corobcean, a primit certificatul de moștenitor legal pe 1/3 cotă-parte din imobilul în litigiu.

În concluzie, instanța ierarhic inferioară a determinat modul de folosință a terenului din str. xxxxx, mun. Chișinău cu nr. cadastral xxxxx, între coproprietari, conform Raportului de expertiză tehnică nr. 335 din 4 octombrie 2018, întocmit de expertul judiciar în construcții A. Achimov, atribuind în folosință: - Raisei Corobcean sectorul de teren marcat de pct. 12-13-14-15-151 -21-22-12 cu suprafața de 105 m²; - Valentinei Chetraru sectorul de teren marcat de pct. 15-16-17-18-19-20-21-211-151-15 și sectorul 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-1 cu suprafața de 144 m² - lui Cebotari Liubovi sectorul de teren marcat de pct. 3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-3 cu suprafața de 334 m².

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul litigios, consideră că decizia instanței de apel este nemotivată și conține concluzii contradictorii.

În conformitate cu 238 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul de judecată deliberază, sub conducerea președintelui ședinței, toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluționate, apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admiterea acțiunii. Fiecare problemă urmează să fie pusă astfel încât să se poată da un răspuns afirmativ sau negativ.

Art. 239 Cod de procedură civilă, statuează că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Subsecvent, se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, necondiționat, cert și deplin, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți. Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Este considerată certă, hotărârea în care este precis determinată chestiunea cu privire la existența sau inexistența drepturilor și obligațiilor ce decurg din obiectul raportului juridic litigios. Hotărârea judecătorească trebuie să conțină o soluție clară atât pentru subiecții raportului material litigios, cât și pentru ceilalți participanți la proces.

În conformitate cu dispozițiile art. 241 alin. (2), (5) și (6) din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească constă din partea introductivă și partea dispozitivă. În cazurile prevăzute la art. 236 alin. (5), hotărârea judecătorească constă din partea introductivă, partea descriptivă, motivare și dispozitiv. Fiecare parte a hotărârii se evidențiază separat în textul acesteia. În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

Din sensul normelor de drept citate rezultă că între dispozitiv și motivare trebuie să existe concordanță. În cazul în care o atare concordanță nu există, dispozitivul, cuprinzând o altă concluzie decât aceea pe care o impuneau motivele, această hotărâre este nemotivată și are drept consecință nulitatea ei.

Contrar celor menționate mai sus, se constată că Curtea de Apel Chișinău în partea motivată a deciziei a stabilit că Vadim Corobcean, după decesul mamei sale Raisa Corobcean, a primit certificatul de moștenitor legal pe 1/3 cotă-parte din imobilul în litigiu, înregistrându-și dreptul în Registrul bunurilor imobile, însă în partea dispozitivă a deciziei a atribuit în folosință: - Raisei Corobcean sectorul de teren marcat de pct. 12-13-14-15-151-21-22-12 cu suprafața de 105 m².

La acest segment se reține că, prin încheierea protocolară din 7 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea depusă de către avocatul Eugeniu Tetelea cu privire la înlocuirea în proces a Raisei Corobcean, decedată la xxxxx, cu succesorul în drepturi – fiul Vadim Corobcean (f.d.142, Vol. I).

Iar, conform certificatului de moștenitor legal eliberat lui Vadim Corobcean, averea succesorală rămasă după decesul Raisei Corobcean constituie 1/3 cotă-parte din imobilul: terenul de pământ destinat pentru construcții cu numărul cadastral

xxxxx și casa de locuit individuală cu numărul cadastral xxxxx, care se află pe str. xxxx (f.d.140, Vol. I).

Cu toate acestea, din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din 11 martie 2020 rezultă că Raisa Corobcean a fost prezentă în ședința instanței de apel(f.d.18, Vol. II), iar, ulterior în ședința din 1 iulie 2020 nu s-a prezentat fiind citată legal (f.d.28, Vol. II).

Drept urmare celor indicate mai sus, este indubitabil că decizia contestată nu conține o argumentare clară, instanța de apel examinând superficial cauza, fără a fi elucidate toate aspectele importante în speță.

Deși, din sensul legii, rezultă că hotărârea trebuie să fie legală, întemeiată, necondiționată, certă și deplină.

Subsidiar, urmează a fi reținut și argumentul invocat de către Valentina Chetraru în cererea de recurs, precum că cauză a fost examinată în instanța de apel în lipsa sa, nefiind citată legal.

Or, din materialele cauzei civile reiese cu certitudine că, în instanța de apel, cauza civilă a fost examinată în lipsa intimătei Valentina Chetraru, care nu s-a prezentat în ședințele de judecată din motive ce nu-i pot fi imputate și, anume pentru că nu a fost legal citată despre data, ora și locul ședințelor de judecată.

Totodată, se atestă că la actele cauzei nu există nici o confirmare privind recepționarea de către Valentina Chetraru a citației sau a înștiințării referitor la examinarea cauzei în ordine de apel.

Cu toate că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 11 martie 2020 se denotă că Valentina Chetraru a fost prezentă (f.d.18, Vol. II), instanța de recurs notează că nu poate fi stabilit cu certitudine acest fapt, deoarece recipisa referitor la înștiințarea despre următoarea ședință de judecată din 13 mai 2020 este contrasemnată doar de reprezentantul lui Vadim Corobcean, avocatul Eugeniu Tetelea (f.d.20, Vol. II).

În aceste condiții, se impune concluzia că instanța de apel nu a respectat dispozițiile art. 102-105 din Codul de procedură civilă, Valentinei Chetraru, nefiindu-i comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Considerațiile date sunt suficiente pentru a stabili că erorile judiciare analizate în speță sunt esențiale și nu pot fi corectate în această fază. Or, judecarea recursului, exercitat conform rigorilor impuse de art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai pentru problemele de drept material și procedural.

Prin urmare, ținând cont de faptele din speță, de argumentele părților și de constatările de mai sus, Colegiul judiciar consideră că a examinat din oficiu principalele întrebări juridice puse în speță și că nu este necesar să se pronunțe separat în privința motivelor invocate în recursurile formulate.

Acestea, în esență, nu au forță juridică de a influența prezenta soluție pe caz și relevanța lor va putea fi supusă unei aprecieri juridice la o nouă rejudecare a cauzei (a se vedea, printre alte autorități, cauzele Kamil Uzun vs. Turcia, hotărâre din 10 mai 2007, § 64; Centrul pentru Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu vs, România (Marea Cameră), hotărârea din 17 iulie 2014, § 156).

Astfel, ținând cont de cele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile declarate, a casa decizia din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, iar având în vedere că erorile procedurale admise nu pot fi corectate de instanța de recurs, cauza urmează a fi remisă la rejudecare, în alt complet de judecată.

La rejudecare, instanța de apel urmează să țină cont de cele notate și reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de către Valentina Chetraru și de către Vadim Corobcean, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot.

Se casează integral decizia din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Liubovi Cebotari împotriva Raisei Corobcean și Valentinei Chetraru cu privire la determinarea modului de folosință în natură a terenului aferent imobilului și încasarea cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Elena Cobzac

Victor Boico

Nicolae Craiu